

כמיני מסיקה. עסקין שטון מיני מתיקה קדירה אבל מין אחר אין מלמדין ומתניין לא מפליג. דוגמא לאירא. מעט למד שהוא כמין דוגמא שמראה הצבע לבע"ח כזה תחפון או כזה והוא כדי ליתן בציורא של קנה של גרדי ושיעורה מועט: לשרות. ומתני' בשיאין שריון והבא לשרות אינו שורה פחות תורה אור

הואיל וראויין למתק קדירה. האויל ומתניין הוא ליה למימר כדפי' בסוף כלל גדול (דף ע"ו וס"ג) וה"ל היכי מיירי חי בטוקן טעם אפילו שחר מינין נמו וחי אין צבת טוקן טעם אפי' מיני מתיקה נמו לא וי"ל דאפילו ביש צוק טוקן טעם שרי בשאר מינין דטוקן טעם לפגם הוא. ר"י:

לה א מיי פ"ח מס' שבת הלכה ח: לו ב נ שם הלכה ה: לו ד מיי פ"ב מלכות ערכין הלכה ט: לח א מיי פ"ח מס' שבת הלכה ח: לש ו שם הלכה ו:

מכדי בגד קמן: אנטפריין. מקום: סופיו פניס. לענין שביעית: סמכנין. למרוין: ופלפולין. לענה: ככריס. נפריה: שיש לו עיקר. ששכרם בחך ולפי דעתי שורניסא דגרסינן במס' ע"י* דבר שאין לו שורש (פ) הוא כמו זה ולא כמו שמפרשין אותו פ"ח: אטף דון. לא איתפרש אבל קד שמו: ברמל דפרולא. פורייזורא של ברזל: בתני' פלפול כל שהוא. ואיט פלפל שלט ובמרחא מפרש כל שהוא למאי חזי: מיני בשמים כל שפן. לריח טוב: מיני מסכות כל שהוא. ראי לדרבן קמן: שמלניעין אותו לרפואה ל"ג: מקק ספרים. אילת חולפת אולת ספרים ומרקבן ושמו מקק: סמלניעין און לגונן. אטף דרב קדש טעון גניזה: מאוסה. אלמא אחשביה קרא לאיסורא והא דתנן (לעיל דף ע"ה): כל שאינו כשר להניע חי ואוקימנא למטעין עלי אשירה דלא כר' יהודה: גמי' ללפסא. כלב חלי הראש: ריש רע. שמעטין צהן חולין ותיטוקין כגון חלטיה להצבית עלנין עיקרן: ארגמן. צבע של צבעין צו ארגמן וטעמא לא איתפרש ולי' שם הוא ראי להרית: צמלס סוודר. עלה של וורד צחור אחת: מיני מסכות כל שהוא. מתני' היא: רבי עקיבא ברזל. לזדק הבית: לנליא טורב. עבלאות של אמה (ג) היו עושין וכן חדין כסכין סביבותיה ומסמין חדין צבולן ומחפין צהן גגו של היכל למטע את העורבים מלישב: מפעה כסף. נחשת שזה משה כסף: לגורא. מלג קמן (ד) כשין עטוין צו זכב ולבדק הבית למאי חזי: שמוטין צו פסילות ומנקבין ראשיהן לעדוין חוסקן מוקייר' בלע"ז: מקק דסיפרי סך דשיראי. כל אלו חולטין הן שכלל מין ומין וחולקין בשמותיהם תוך אילוף פה ה: כולו סכנפא. לאוכלן: קוליס יש כפאניס. היה חולעת יושב וטקב בגרוט דומה שהוא קון: לעליה פה לדין. הרגו פה לדין: מתני' רובלין. מוכרי בשמים לקיטויי נשים ויש להן קופות קטנות ללזרדות בשמים: אינו חייב אלא מטאס אס. דטלה חדא הולאה היא: פסום מבגורנת. דאט"ג דכל האוכלין שיעורן מבגורנת הני כיון דלזריעה קיימי בפחות מבגורנת נמי מיחייב: זרע

במיני מתיקה שני הואיל וראויין למתק קדירה מעמא דחזו למתק את הקדירה, הא לאו הכי לא יהי נמי חזו למתק: קליפי אגוזין וקליפי רמונים סמים ופואה כדי לצבוע בגד קמן: ומיני המוציא סמנים שריון כדי לצבוע בהן דוגמא לאירא (הא איתמר עלה) אמר רב נחמן אמר רבה בר אבבה לפי שאין אדם שורה לשרות סמנים לצבוע בהן דוגמא לאירא: מי רגלים: תנא מי רגלים עד (ב) מ' יום: גר: *תנא אתר אלכסנדריה ולא נתר אנפמריין: בורית: אמר רב יהודה זה חיל והתניא הבורית והחל: אלא מאי בורית כבדיתא מתיבי הוסיפו עליה הרבניין והלעינו הבורית והאהל ואי ס"ד בבריתא כבדיתא מי איתא בשביעית (*התנן) היה הכלל כל שיש לו עיקר יש לו שביעית ושאינו לו עיקר אין לו שביעית אלא מאי בורית אהלא, והתניא הבורית והאהל (אלא) תרי גוויי אהלא: קימוליא: אמר רב יהודה שלוף חין: אשג *אמר שמואל שאילתניהו לכל נחותי ימא ואמרו לי 'שונאנה' *שמיה ומשתבח בנוקבא דמרגניתא ומפקי ליה ברמציא דפרולא: בתני' פלפולת כל שהוא ועמין כל שהוא, מיני בשמים ומיני מתכות כל שהן. מאבני המזבח, ומעפר המזבח, מקק ספרים ומקק מפתותיהם כל שהוא שמלניעין אותן לגונן, *רבי יהודה אומר אף המוציא משמשו ע"ז כל שהוא שנאמר ואל ידבק בידך מאומה מן החרם: גמי' פלפולת כל שהוא למאי חזיא לריח הפה: עיטון כל שהוא: למאי חזיא לציהררה: מיני בשמים כל שהן: ת"ר המוציא ריח רע כל שהוא ישמן טוב כל שהוא, ארגמן כל שהוא *בתולת הוורד אחת: מיני מתכות כל שהן: למאי חזי: תניא רבי שמעון בן אלעזר אומר שכן ראוי לעשות ממנה דרבן קמן *ת"ר האומר הרי עלי ברזל אחרים אומרים לא יפחות מאמה על אמה למאי חזיא? אמר רב יוסף לכלייה עורב ואיכא דאמרי אחרים אומרים לא יפחות מכלייה עורב וכמה: אמר רב יוסף אמה על אמה נחשת לא יפחות ממעה כסף *תניא רבי אליעזר אומר לא יפחות מצינורא קמנה של נחשת למאי חזיא? אמר אביי *שמחטמין בה את הפתילות ומקנחין הנרות: מכה ספרים ומקק מספרת: אי' יהודה מקק דסיפרי תוך דשיראי, ואילא: העינבי, ופה: התאני והה: דרימוני, כולוהו סבנא, שהוא תלמידא יהיה יתיב קמיה דר' יוחנן הוה קאכיל תאני אמר ליה רבי קוצין יש בתאנים א"ל קמליה פה לדין: בתני' המוציא קופת הרובלין אף על פי שיש בה מינין הרבה אינו חייב אלא המצא את. *יורעוני גינה פרות מבגורנת, ר' יהודה בן בתירה אומר המשה, זרע

מי רגלים צו מ' יום. אין גירסא זו נכונה דמסמע של קמן צו מ' יום ובגדה פרק האשה (דף ס"ג) גבי ז' סממנין מעבדין קתני כל הני דהכא ומי רגלים וקא צביי האס בגמרא* דילך לא מוקן ואיך דגרסי של מ' יום ואין גראה דהתם נמי תניא ומי רגלים שהחמילו וכמה חיומין שלשה ימים וגראה כספרים דגרסי עד מ' יום דמג' ימים עד מ' מעבדין אותם על הכהס אבל תוך ג' ולאחר מ' אין מעבדין: בורית זה החול. ולאט"ג דבפ' המוציא (לעיל פ:) היכי צבול שיעורא אחרינא כדי ליתן על פי כף של סיד אומר רבינו מאיר דהתם מיירי צבול שטמין צביר אבל הכא איירי צבול שמלניעין צו אס הבגדים ולספרים דגרסי הכא שרית זה אהלא אחי ספיר: תרי גוויי אהלא. ולעיל דלא שני תרי גוויי חול (או לגירסא אחרת תרי גוונא אהלא) משום דקיס ליה דליכא בהו תרי גוויין ויש ספרים דגרסי לעיל מאי צורית אהלא ולפי זה אחי ספיר דה"ק לעולם כדאמר מעיקרא דבורית זה אהלא ומאי גוויי אהלא: תימה לא יפחות מפיוטה"ה היה ליה למימר כי היכי דתניא בפרק צתרא דמנחות (דף ק"ז) הרי עלי זכב לא יפחות מדיר זכב, כסף לא יפחות מדיר כסף:

(דף ס"ג) לעיל ע"פ

ה' ס"ג המוציא במשה

ה' ס"ג המוציא במשה

ע"ז ד' נדה ס"ב

ה' ס"ג המוציא במשה

רבי נסים גאון

האומר הרי עלי ברזל לא יפחות מאמה אמה למאי חזיא אמר רב יוסף כלב עורב *תבצטא מסכת סוטה בפרק ד' הדיכל מאה על מאה על דום מאה ואמה ו' אמות ותרבוו ארבעים אמה אמה כיוור ואפתיים [בית] דילפא אמה תיקרה ואמה מעובה ו' אמות מעקה ואמה כלה עורב ר' יהודה אומר לא היה כלה עורב עולה מן המדה אלא ד' אמות (עולה) היה מעקה וכוון על בביתו (דף ק"ז) בפרק הרי עלי עשרון:

רבי נסים גאון

האומר הרי עלי ברזל לא יפחות מאמה אמה למאי חזיא אמר רב יוסף כלב עורב *תבצטא מסכת סוטה בפרק ד' הדיכל מאה על מאה על דום מאה ואמה ו' אמות מעקה ואמה כלה עורב ר' יהודה אומר לא היה כלה עורב עולה מן המדה אלא ד' אמות (עולה) היה מעקה וכוון על בביתו (דף ק"ז) בפרק הרי עלי עשרון:

מנחות ק"ז ע"ש

הגרות הב"ח

(ה) גמי' מי רגלים עד מ' יום כלי חיתות בן נמחק: (ב) רש"י ד"ס שיש לו עיקר וכו' שאין לו עיקר הוא כמו: (ג) ד"ה כלליא עורב על אמה על אמה ה"י: (ד) ד"ה גורא מלג קמן בסדר ואחרי מיה שמחטמין צו פתילות ומקנחין ראשיהן כולל ותיבות שטוין וכו' וזכב לבדק הבית למאי חזי נמחק:

ד"ה וכו' גוונא חריות' ניטא

נדה ס"ב ע"ש

ל"ג והתניא

נדה ס"ב

ג"י טעון פדך שלג טלמא ובגדה ס"ב איתא אשגמא

ע"י חוס' נקמן ד' ד"ה אה המת

פ"י טעון סתם ורבינו האי גאון היה שום פתילת סוודר שטוין חלמל גמן צבוע כמין וורד וקורין אותו וורד עורב ע"י ערך צבולן

בשנה פ"ג מנחות ק"ז: שם ק"ז וס"ג איתא ר"א בן יעקב: ג"י העורב שבוטחין וע"י כ"ה לנ:

לעיל ע"פ

ומיחו היה לו כהעלמות הרבה ויהא חייב על כל אחת ואחת קמ"ל פי' דס"ד דמיניס מחלקין כדא"ר יהושע הממוין מחלקין ק"ז ר"א דמחייב אהלה במקום אב רע"ל שופע אלא ר"ל ר"א דמחייב אהלה במקום אב רע"ל